

РЕШЕНИЕ

№ 170

гр. Сливен , 07.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, VI СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и осми май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Минчо Ст. Минев

при участието на секретаря Таня Т. Иванова
като разгледа докладваното от Минчо Ст. Минев Гражданско дело № 20212230101232 по описа за 2021 година

В молбата на дирекция „Социално подпомагане“ - Твърдица (ДСП –Твърдица) се излага, че с решение на Окръжен съд - гр. Сливен от 2002-ра година Й. ХР. Й., ЕГН: *****, който сега е на 52 години, е поставен под пълно запрещение, а със заповед № 944/22.12.2014 г., издадена от Органа по настойничество и попечителство при община Твърдица, за негов настойник е назначен Ж. Г. СТ. - директор на социалната институция ДПЛУИ гр. Твърдица.

Твърди се, че той е с вродено заболяване. Няма двигателни увреждания и сетивни нарушения. Може да се самообслужва, контролира физиологичните си нужди. Самостоятелен при личен тоалет, обличане, хранене, добре ориентиран на територията на институцията, но не и извън нея. Неясен в значителна степен говор.

Твърди се от директора на ДСП още, че Й. има потребност от непосредствен контрол върху поведението и специализирани грижи, каквито не може да получи в семейна среда, тъй като няма близки и роднини, които могат и желаят да поемат такъв ангажимент. Поради това и за да бъдат осигурени необходимите на лицето специализирани грижи и контрол върху поведението се извежда становище, че е необходимо мъжа да остане в специализирана институция със съответния профил, съответстващ на вида на заболяването му, а именно- Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост.

Твърди се и че на територията на община Твърдица не се предлагат други социални услуги в общността, отговарящи на профила на заболяването на лицето. Поради това, на този етап Й. не може да бъде изведен от специализираната институция.

При горните обстоятелства дирекцията отправя искане, на основание чл. 95 ал. 2 от Закона за социалните услуги, Й. ХР. Й., ЕГН: ***** да бъде настанен с решение на съда, за срок от три години, в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост - гр. Твърдица, обл. Сливен, където и в момента е настанен по административен ред, със заповед № СУ/Д-СН-ТВ/17-1 от 30.03.2021 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - гр. Твърдица.

В проведеното, на основание чл. 135а ал. 1 от ГПК, онлайн открито съдебно заседание представителя по закон на Дирекция „Социално подпомагане“ - Твърдица поддържа това искане.

В изпълнение на разпоредбата на чл.97 ал.2 от ЗСУ, в заседанието присъства и лицето, което се иска да бъде настанено в дома- Й. ХР. Й.; бе изслушан от съда, като в това начинание поддържаше контакт главно с присъстващия на заседанието негов зам.настойник С.Светева. председателят на съдебния състав все пак доби впечатления, че мъжа се чувства добре в дома; изглеждаше спокоен и весел.

Директорът на дома, който е настойник на Й., не присъства, но в тази му функция бе заместван от зам. настойника С. С., която присъстваше в съдебното заседание и изрази мнение, че е в интерес на мъжа да продължи да живее в дома.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Видно от решение от 21.11.2002 г., постановено от Окръжен съд - Сливен, Й. ХР. Й. е поставен под пълно запрещение, а със заповед № 944/22.12.2014 г. на кмета на община Твърдица за негов настойник е назначен Ж. Г. СТ. - директор на социална услуга ДПЛУИ гр. Твърдица.

От документа, наречен доклад /чл. 38 ППЗСУ/ за оценка на постигнатите резултати, включени в индивидуалния план, съда установи, че в ДПЛУИ - Твърдица Й. е настанен през 2002 г., с диагноза „Олигофрения-средна-тежка степен имбецилност“. Също, че трудно се справя с личната си хигиена и външния си вид, трудно задържа интереса си върху определено занимание, няма придобити нови знания и умения. Има баща, който също е настанен в институция, майка му е починала. Нуждае се от помощ за битово обслужване, лична хигиена, постоянно наблюдение и контрол на поведението- ежедневно.

Видно от документа, наречен Предварителна оценка на потребностите от социални услуги Й. е неориентиран за време. Трудно задържа вниманието си. Обича да оцветява, да разглежда списания и книжки. Посещава трудотерапевтичен кабинет по занимателна терапия, а при нужда му се предоставя медицинско обслужване; има личен лекар, психолог и зъболекар.

Писменото становище на настойника на Й. е, че предвид заболяването на лицето, неговото здравословно и емоционално състояние и дългогодишното му пребиваване в дома, то следва да продължи да живее там.

Видно от изготвената Справка по чл. 95 ал. 3, т. 3 от ЗСУ, към датата 30.03.2021 г. в специализираните институции на територията на Сливенска област няма свободни места в Дом за пълнолетни лица с психични разстройства - гр. Твърдица, а единственото свободно място е в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост - гр. Твърдица.

Така установената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Молбата на дирекция „Социално подпомагане“ - Твърдица, съотв. отправеното с нея искане, е с правно основание чл. 95 ал. 2 от Закона за социални услуги. Съдът я преценя като основателна- защото са налице всички поставени от закона изисквания за уважаването й: Й.Й. е пълнолетно лице, поставено под пълно запрещение; диагнозата му е „друга уточнена олигофрения“, а от мненията, изказани в проведеното открито съдебно заседание- от самото лице и от изпълняващия функциите на негов настойник (в случая зам. настойник), съда прави извод, че той се чувства добре в Дома за пълнолетни лица с умствена изостаналост в гр. Твърдица.

Така също, не се установи близки или роднини да имат желание да се грижат за него; всъщност, те дори въобще го посещават в дома, а и по никакъв друг начин не поддържат контакти с него. В този смисъл е налице хипотезата на чл. 10 ал. 1 от ЗСУ. От друга страна, Й. има потребност от съдействие и подкрепа в ежедневието, както и от специализирани грижи, но не може да ги получи в семейна среда, докато в ДПЛУИ - гр. Твърдица има необходимите за това специалисти- социален работник, трудотерапевт, личен асистент, медицинско лице.

Ето защо съда прави извод, че е в интерес на лицето да продължи да живее в дома, а при същите съображения преценя, че настаняването може да е за срока, поискан в молбата на дирекция „Социално подпомагане“ - Твърдица- максималния по закон- тригодишен- чл. 98 ал. 3 от ЗСУ, което представлява дългосрочно предоставяне на социалната услуга по смисъла на чл.16 ал.2, т.3.

Впрочем, сходно е мнението както на настойника на Й. - изразено в писмен вид, така и заявено в съдебно заседание.

При изложеното, Сливенски районен съд

РЕШИ:

На основание чл. 95 ал. 2 от Закона за социални услуги ПРЕДОСТАВЯ на

пълнолетния, поставен под пълно запрещение, Й. ХР. Й., с ЕГН: *****, социална услуга за резидентна грижа, която се осъществява в специализирана среда, като за срок от три години ГО НАСТАНЯВА в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост- гр. Твърдица, на адрес: м. „Метанит” № 1.

РЕШЕНИЕТО подлежи, на основание чл. 98 ал. 1 от ЗСУ, на незабавно изпълнение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Сливенски окръжен съд, в 7-мо дневен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____